

V přírodní památce Meandry Botiče je chráněn přirozený meandrovitý tok s břehovými porosty

Z přírodních hodnot má význam zejména tok Botiče s přirozenými meandry a pásy pobřežní vegetace. Tento úsek je dnes chráněn v přírodní památce Meandry Botiče. Břehové porosty tvoří nejčastěji vrba bílá (*Salix alba*), vrba košíkářská (*S. viminalis*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), roztroušeně také jilm vaz (*Ulmus laevis*). Přirozený ráz má také lužní les a tůň pod Toulcovým dvorem s mokřadní entomofaunou.

Na údolních loukách žije mokřadní střevlíček *Panageus cruxmajor* a v parku Práče vzácný střevlíček *Perigona nigriceps*, který vyhledává tlející rostlinné zbytky.

Území je i stanovištěm četných druhů hnízdících ptáků, mezi jinými i sýčka obecného.

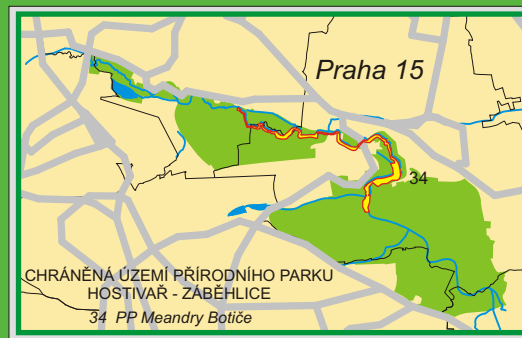
Ve vodě žije poměrně bohatá rybí fauna, někteří měkkýši a také obojživelníci, např. kuňka obecná.

Územím dnes vede naučná stezka „Povodím Botiče“, na jeho okraji u sídliště Košík se nachází ekologické centrum Toulcův dvůr.

Celý prostor ovšem trpí blízkostí městských čtvrtí i splachy z obce Hostivař, což podporuje ruderalizaci většiny stanovišť.

Bezprostřední okolí Hostivařské přehrady protíná řada cest a stezek, které Pražané využívají k různým sportovním aktivitám a odpočinku

Hostivař-Záběhlice

Vyhlášen v roce 1990 na ploše 423 ha

Navazuje na přírodní park Botič-Milíčov. Jeho jádrem je zvláště chráněné území Meandry Botiče se zachovalými ukázkami přirozeně meandrujícího toku Botiče s jeho břehovými porosty.

Součástí přírodního parku je i Hostivařská přehrada, která byla vybudována v letech 1959–1963 a zvláště po dobudování Jižního Města se stala jedním z nejvýznamnějších rekreačních areálů hl. m. Prahy.

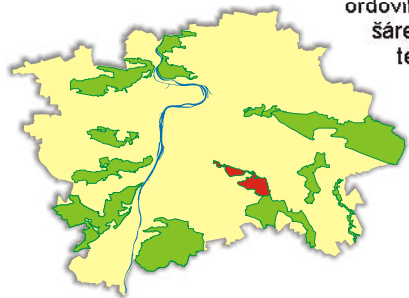

Vodní nádrž Hostivař od jihovýchodu

Jde o menší přírodní park, který dnes tvoří enklávu uvnitř velkoplošné městské zástavby. Pozůstává ze dvou částí. Horní zahrnuje oba svahy údolí potoka Botiče s přehradní nádrží Hostivař (dokončena v roce 1962) včetně zalesněných návrší po obou stranách a údolní nivu pod hrází nádrže až k okrajům staré Hostivaře. Úzký koridor, který touto obcí prochází při toku Botiče, propojuje horní úsek s dolní částí, která zahrnuje nivu Botiče a část zalesněného levého svahu údolí až k Hamerskému rybníku v Záběhlicích. Svahy údolí tvoří na horním okraji vodní nádrže břidlice a droby štěchovické skupiny neoproterozoika. Dále k západu jsou to horniny

ordoviku, většinou měkkí břidlice šareckého, dobrotivského, lezenského a zahořanského souvrství. Soutěsku v zákrutu u hráze nádrže Hostivař tvoří odolné skalcké křemence.

V roce 1968 byla na ploše 6,7 ha vyhlášena přírodní památka Meandry Botiče. Zahrnuje koryto potoka a jeho bezprostřední okolí

od koruny přehradní hráze až po park Práče v Záběhlicích.

Niva potoka a meandrující tok Botiče je zaříznut do vlastních aluviálních náplavů hlín a písčitéch hlín, štěrkopísky vystupují pouze v oblasti těsně pod přehradou. Jejich podloží pak tvoří převážně břidličná souvrství ordovického stupně beroun. Jsou zde vyvinuty nivní půdy, v okrajích ochranného pásma a okolí přehrady i půdy hnědé.

Břehové porosty místy přecházejí v olšinové porosty s dymnivkou dutou, dymnivkou bobovou a blatouchem bahenním. Úzká niva potoka Botič je lemovaná fragmenty střemchové jaseniny.

Bezobratlí živočichové odrážejí typ biotopu, tj. pobřežní pás potoka a zbytky nivních luk. Z 86 druhů střevlíkovitých jsou to např. *Leistus terminatus* a *Ocys quinquestriatus*. Z fytofágních brouků z 56 druhů mandelinkovitých jmenujeme *Donacia marginata* a *Hippuriphila modeeri*, ze 107 druhů nosatcovitých např. druhy *Barypeithes pellucidus*, *Rhynchaenus foliorum*. Motýlů bylo v území určeno 31 druhů denních a 144 nočních; ze zákonem chráněných oba otakárci - fenyklový i ovocný. V potoce žije 27 druhů ryb, např. pstruh obecný potoční, okoun říční, cejnek malý, ježdík žlutý. Z obojživelníků je tu zejména kuňka obecná, ropucha obecná a zelená.

Významná ornitologická lokalita, 47 hnízdicích druhů, mezi jinými sýček obecný, konipas horský, pěnice hnědokřídla, rákosník zpěvný.

Nepravidelně zde hnízdí např. ledňáček říční a slavík obecný. Jejich výskyt ovlivňuje zvýšená návštěvnost území z okolních sídlišť, u ledňáčka i nedostatek drobných rybek ve znečištěné vodě Botiče. Z dalších druhů ptáků tu je hnízdiště žluny zelené a žluny šedé, krutihlava obecného, strážilka obecného, stehlík obecného, puštíka obecného a strakapouda malého.

Na březích Botiče byly nalezeny doklady osídlení již prvních zemědělců s lineární keramikou z mladší doby kamenné. Na pravém břehu přehradní nádrže se táhne hřbet Kozince končící ostrohem, na němž je dokumentováno hradištní opevnění z pozdní doby halštatské (asi 5. stol. př. n. l.). Hradiště bylo osídleno už v pozdní době kamenné a ve starší době bronzové, později ještě na počátku 9. století. V území zanechali své stopy i Keltové.

Území bylo v minulosti zemědělsky využíváno. Prudší stráně s mělkou půdou představovaly především pastviny, které byly ve 20. století nevhodně zalesněny hlavně nepůvodními dřevinami. Dnes tvoří park přírodní enklávu uvnitř velkoměstské zástavby. Místy se rozkládají ovocné sady s podrostem mezofilních luk. V Záběhlickém parku rostou některé exotické dřeviny, např. tsuga kanadská (*Tsuga canadensis*).

Na jižně ukloněných svazích s mělkou půdou ojediněle nalezneme fragmenty xerothermních travníků.

Na podzim splavují tok Botiče vodáci. Tehdy je Botič splavný od hráze Hostivařské přehrady až k parku Práče v Záběhlicích

